

CÁI THAI-ĐỘ QUÂN-TỬ CỦA

BÁO TRIBUNE INDOCHINOISE

Về việc mấy cái điện-tín ở Phan-thiết Phan-ri phân-kháng ông Nguyễn-đức-Nhuận đi phát-viên ra quan-sát tình-hình tại-nam, bà tổ báo là Công-luân, Trung-lập, Sai-thành ở đây đều lợi dụng để bịa ra những lời láo-xược, như Công-luân nói ông Hội-trưởng Nguyễn-vân-Cua có gửi mấy cái dây-thếp ấy cho họ đảng báo, còn Trung-lập lại nói ông Nguyễn-vân-Cua có gửi theo dư-luân Trung-kỳ, thiệt là không dùng sự thật chút nào. Làm báo mà nói láo như vậy thì còn gì là cái đạo-đức của nhà ngôn-luân.

Duy có ban đồng-nghiệp « La Tribune Indochinoise » là nói đúng-dân-lâm, rõ thật là cái thái-độ quân-tử.

Trong số 855 của báo ấy, ra ngày 30 Mai, có bài nói về việc này, xin lược dịch đăng lên đây để cho độc-giả biết cái cơ quan của ông Nguyễn-Phan-Long làm chủ đồng-dân là đúng-nam, không có như mấy kẻ ăn bằng-sống, nói bằng-giơ ấy.

Sự xảy ra đáng tiếc bởi sự can-thiệp không chánh đáng

Vì bèn vị đại-biêu nhơn-dân Trung-kỳ phân-kháng sự cử ông Nguyễn-đức-Nhuận đi phát-viên mà hội Cựu-tế Nạn-dân Nam-kỳ định triết lại khoản tiền cứu cấp cho nạn-dân phía Nam Trung-kỳ.

Bà Nguyễn-đức-Nhuận, chủ-nhan Phan-tân-dân, cùng chúng bà đã có ý tốt lập ra một cuộc đấu-xảo nữ-công, lấy huê-lợi bỏ vào Hội Đúc-anh, vừa mới có kết-quả rồi đó. Cuộc triển-lãm ấy đã có thành-tích rực-rỡ như ai này đều biết: tiền thu được hơn 11.000 \$, và lời hứa hẹn 7.000 \$, (1).

Như vậy đó mà có vài ba bạn đồng-nghiệp quốc-văn lại nhẽ chỉ-trích vớ chớ ông Nguyễn-đức-Nhuận, nói rằng:

đã lợi-dụng lòng từ-thiện của công-chúng để bỏ túi trong dịp này! Đại-khải họ trách hai điều:

1. Bởi muốn cổ-động cho tờ báo mình, nên vợ chồng ông Nhuận mở cuộc Hội-chợ vào ngày sinh-nhật của Phụ-nữ Tân-dân, làm vậy cũng là như cử-hành lễ kỷ-niệm lòng-trọng cho tờ tuần-báo ấy.

2. Một phần huê-lợi đã thu được có lẽ đã bị bỏ túi riêng rồi nên lên những nóc chỉ-phỉ phũ-lạm.

Nhưng mà trong ban Ủy-viên tổ-chức Hội-chợ gồm có những người xứng-dáng, không phải hết thấy đều là bè-bạn của ông Nhuận đâu, rồi người ta còn xem xét lại chớ.

Trong khi có việc lợi-thời đó, Hội Cựu-tế Nam-kỳ có tiếp được tin câu cửa về tại nam báo lư ở Trung-kỳ, hội bên phải ông Nguyễn-đức-Nhuận đi ra mấy tỉnh bị nạn đó để quan-sát.

Sớm mai thứ bảy, đồng thời với các bạn đồng-nghiệp ở đây, chúng tôi có tiếp bức điện tín như dưới này do mấy vị đại-biêu ký-tên ở Phan-thiết đánh vào, phân-kháng sự cử ông Nhuận đi phát-viên ra ngoài:

Reconnaissons protester en notre nom contre envoi Nguyễn-đức-Nhuận Phu-nữ Tân-dân, comme délégué Comité secours vers nous. Ce personnage que répropré opinion publique cochinoise rencontrera ici réprobation générale pour ses manœuvres dans dernière Kermesse bienfaisance.

Hô-ta-bang, Ung van-Man, Huynh-van-Ngo, Nguyen-xuan-Loc, représentants du peuple.

Đến xế chiều hôm ấy, các báo Saigon lại tiếp được một cái điện-tín nữa cũng ở Phan-thiết đánh vào, như vậy:

Prière crier haut notre indignation contre envoi nous Nguyễn-đức-Nhuận Phu-nữ Tân-dân qualifié représentant Comité secours; après agissements dernière exposition dénoncés par presse annamite cet individu scélérata mécontentement victimes typhon.

Chúng tôi lại biết rằng, ngoài

hai bức điện-tín ở Phan-thiết trên đây, Hội Cựu-tế Nạn-dân Nam-kỳ lại còn tiếp được một bức nữa ở Phan-ri cũng nói đồng một nghĩa ấy.

Thấy cái cách can-thiệp không chánh-dáng và không thiết-thời như vậy, hình như Hội Cựu-tế định triết 3.000 \$ là số bạc đã tính gởi thêm theo số 5.000 \$ đã gởi bữa trước, và đem 3.000 \$ ấy phân-phái cho dân miền Tây Nam-kỳ.

Chúng tôi thật lấy làm khó-tâm mà thuật lại những sự xảy ra đáng tiếc bởi một cuộc bất-chiến vô-ý và cuộc bất-chiến ấy có lẽ còn dây-dựa mãi ở đây.

Nhớ đầu ngày 30 Mai đó bạn đồng-nghiệp Đốc-nhà Nam cũng có một bài thuật việc này mà luận-diệu giống như trên đây. Thế rồi bên Trung-lập có bài bươi-móc liền, có ý mách cho ông Nguyễn-Phan-Long rằng ông Đào-trình-Nhất đã qua mặt ông mà viết bài ấy. Hôm nay đã thấy chưa, ông Long cũng đăng một luận-diệu với ông Nhất?

Người quân-tử thì bao giờ cũng nói theo lẽ phải. Chỉ có bọn tiểu-nhân thì mới nhắm mắt nói những điều trái với lương-tâm mình.

Chúng tôi còn muốn nói cho rõ rằng Phụ-nữ Tân-dân từ trước có mấy bài do ông Nhuận viết ra công-kích ông Bùi-quang-Chiêu và đồng Lập-hiến, vậy mà ngày nay tờ báo cơ-quan của đảng ấy không vì hèn cũ mà làm cho tôi-tâm sự thật và lẽ phải, như vậy lại còn đáng kính hơn.

Nên dùng

Dầu

TỪ - BI

Thật hay

Máy khéo, cắt đúng, giá rẻ là mấy cái đặc-tánh của tiệm: PHAN-BÁ-LƯƠNG 118, Rue Espérance, Saigon

ĐÔNG-DƯƠNG THỜI-SỰ

SAIGON

Lễ cầu siêu cho những kẻ bị nạn ở tàu Philippar

Bữa nay hồi 7 giờ sớm mai Chánh-phủ Nam-kỳ và hàng Nhà-hồng có làm lễ cầu siêu ở Nhà thờ nhà nước cho những người bị nạn ở tàu Georges Philippar.

Quan Thống-đốc Nam-kỳ các quan chức Pháp Nam và đoàn thủy-thủ tàu André Lebon có dự lễ.

Đàn Quảng-dông và Triều-châu Âu đã.

Vừa rồi đây ở sở Tân-dân báo Xóm-chiếu có xảy ra một vụ án, bọn khách-tru Triều-châu cũng đồng-báo họ thuộc bang Quảng-dông.

Nguyên vì sở Tân-dân thì nhỡ mà chưa khám-tru đến những 900 người. Đến thì ai chẳng chịu thua ai, đòi năm được trên vàng mới nghe chớ không chịu năm xi-măng, cái lớn một lát thành ra ẩu đả. Trong đám đánh lộn này phe Triều-dông binh Triều-châu, sau có lính đến can thiệp mới êm chuyện.

Chấn dờ!

Hôm qua hồi 9 giờ, có Nguyễn-thị-Liêu 30-tuổi ở đường Rousseau, chẳng rõ duyên cớ bởi đâu liền mượn chai Canh-ti-dot (Teinture d'Iode) mà phải bụi-trần, nhưng sợ còn nặng nợ, có người thấy đưa ngay sau khi có uống đem về nhà thương Chợ-rẫy. Theo lời quan thầy có lẽ có Liễu được cứu khỏi. Có tin sẽ đăng tiếp.

Cựu-tế Nạn-dân

Ông Hội-trưởng hội « Nam-kỳ Cựu-tế Nạn-dân » mới rồi có tiếp được số học mười-hai của Nam-kỳ (12p.30) của trường Sơ-học Gò-vấp (Ecole Primaire) gửi đến đồng nghiệp giúp nạn dân bị bão ở miền Nam Trung-kỳ.

Và hồi sáng này, ngài cũng có tiếp được số học hai-mươi-tai đồng (22p.00) của quí báo « Đức nhà-Nam » do nơi các nhà phước-thiện ở Tân-Hương (Mỹ-tho) gửi đến đồng nghiệp vào cuộc Cựu-tế nạn dân bị bão ở miền Nam Trung-kỳ.

Báo-báo xin thay lời ban Trị-sự hội « Nam-kỳ Cựu-tế Nạn-dân » và đồng báo bị nạn để lời cảm tạ lòng hảo-nghĩa của trường Sơ-học Gò-vấp và các nhà phước-thiện ở Tân-Hương.

Tin Thề-thao

Chưa-nhứt này tại sân Saigon-Sport ở đường Larey-mière, có hai trận đá banh rất kịch-liệt.

Trận đầu, hội Saigon-Sport tái chiến với 1 đội Police Sport.

Trận sau, hội l'Etoile de Giadinh tái chiến với hội Victoria Sportive. Giám-cuộc: M. Hân.

Thị thợ máy tàu thủy

Chánh-phủ có lời rao cho biết rằng chiếu theo nghị-định ngày 28 Novembre 1927 đến ngày:

1. - Thứ năm 21 Juillet 1932 sẽ có một cuộc thi tuyển thợ máy tàu thủy.

2. - Thứ hai 25 Juillet 1932 sẽ có cuộc thi để phát-bằng cấp cho người xuất-làm chủ tàu.

Vậy ai là người muốn dự thi xin gởi đơn đến phủ Thống-sái phòn, nhứt (1er Bureau). Hạn đến 9 Juillet thời đầu đơn thợ máy và 13 Juillet thời nhàn đơn chủ tàu.

VINH LONG

Sắp nhập làng

Kể từ ngày nay làng Tân-giải và làng Tân-bình, thuộc về tổng Bình-an hạt Vinhlong sẽ sáp-nhập lại làm một và sửa tên tại là Tân-an.

HANOI

Quốc-trái Đông-Pháp

Ngày 1er Juin, tại dinh Đốc-ly Hanoi có một cuộc xổ số Quốc-trái Đông-Pháp, kết quả như vậy:

Số 495 trúng 10.000 \$; số 101.550 trúng 1.000 \$

Mười hai số sau này trúng mỗi số 500 \$:

97.451 116.724 71.205 113.033 51.774 69.141 92.387 77.328 35.454 89.080 120.026 26.927.

Vì muốn bán hết hàng để dọn làm nhà báo cho rộng, nên kể từ đây những hàng từ nhà hàng ông Nguyễn-đức-Nhuận sẽ bán lấy, tính giá thật rẻ, cần nhưng bông là đủ màu nguyên giá 2510 một thước, ha còn 0570 một thước. Cần nhưng loi nguyên giá 1530 ha 0550 một thước.

Thượng-hải thiệt nguyên giá 2520 ha 1580 một thước.

Mình thưa bông nhưng 1 áo nguyên giá 24 \$ ha còn 15 \$.

Mình ren nguyên giá 15p.00 ha 8p.00 mình thưa bông dệt (crêpe georgette) nguyên giá 14p.00 ha 10p.00 thứ 12p.00 ha 8p.00.

Nhưng loan to đến có ứng màu nguyên giá 45p. một áo ha còn 30p.00 thứ 35p.00 ha còn 25p.00 thứ 30p.00 ha 20p.00.

Ni có sọc (fantaisie) nguyên giá 8p.00 một thước ha còn 3p.50.

THẾ NÀY MÀ HÒA-BÌNH ĐƯỢC SAO!

Người ta mới chế ra một thứ xe tăng qua sông được

Thứ xe này ra một từ hồi đại chiến Âu-châu. Công dụng nó là để làm thành phá-trận. Xung quanh thân xe có bao bọc lớp thép rất dày để cho đạn súng nào, mìn bực gì đi nữa cũng không làm vỡ được. Hồi thế cho nên nó là một đạo-binh tiên-đạo trong những lúc hai bên quân-nghịch công-phạt nhau. Bộ động-tuy-kính cũng mà tròn non vượt núi rất dễ. Dầu phải lên những dốc cùng xông qua bờ-buội thì thứ xe này đều đi được một cách rất dễ-dàng.

Cái công-dụng của nó trong trận Âu-chiến vừa qua ai cũng phải cho là vĩ-dại lắm. Tuy nhiên, có một điều trở ngại là khi tiến hành rồi gặp một ngọn sông con cũng phải dừng bước. Vì thế mà mấy nhà khoa-học mới để tâm nghiên-cứu cho thắng được là trôi mới nghe. Họ định chế ra thứ xe đi qua sông được.

Ở đời hề có chỉ thì phải thành công. Thì mới đây quan ba Liddell-Hart người Hồng-mao mới phát-minh cái xe « tăng » lợi qua sông.

Thứ xe này khác với xe thường chỉ có cái bánh lái và cái chơn vịt thôi. Chạy bộ được 65 cây số mỗi giờ và những hào hỏ rộng tới 1 thước rưỡi thứ xe này chạy qua cũng

được. Xưởng nước thì phía sau chìm chỉ còn cái mũi và chỗ chứa súng là khỏi một nước thôi. Mới trông qua ta có thể nhận lầm là chiếc tàu ngầm. Cấp được bờ-dầu chủ đó có dốc cao, có anh nhẩy hoặc cây cối cũng đều leo lên được cả. Xe này chế ra tại xưởng Vickers-Armstrong nơi theo kiểu xe « tăng » nhẹ-nhan trong cơ-binh. Sức nặng ước chừng 2 « tấn » rưỡi, thiết giáp dày độ 9 ly và có thể chịu nổi những đạn khoan (ball's perforantes) cách xa 150 thước. Đã có cho chạy thử trên con sông Tamise thì thấy kết-quả mi-mãn lắm.

Sự phát-minh này trước kia do quan năm Fuller người coi về đạo-binh-thiết-giáp xa Hồng-mao. Người tình cho chạy thử trên sông Rhin nhưng sau lại đem về hồ Welsh Harp gần Luân-dôn. Người tình cho chạy thử không thể giữ kín những chỗ giáp nối.

Chẳng những thứ xe này dùng để đi ngang sông rạch mà thôi, nó có thể đến mấy chỗ đôn lầy của giặc ở theo mé biển nữa. Trước kia muốn đến mấy chỗ hiểm-trở do thì chỉ có binh lính, nhưng cam go khổ sở trăm phần bởi những dây sắt có gai nhọn (fil de fer barbelés) bao chung quanh. Nay có thứ xe này thì đi chinh phạt rất là phương-tiện.

Nhưng dầu sao mặc lòng, cái sự phát-minh mới mẻ này làm cho ta khi nghĩ tới câu « Hòa-bình thế-giới » mà không khỏi thở ra!

KH. T.

Lãnh tốt hiệu Nguyễn-đức-Nhuận

Từ mười mấy năm nay bà ký Nam, Trung, Bắc ai ai cũng đều biết tiếng lãnh hiệu Nguyễn-đức-Nhuận là tốt, bền, giặt không rít, không gãy mặt, dùng cho đến rách cũng còn mới còn đen. Ngày nay cũng vậy, hiệu lãnh Nguyễn-đức-Nhuận vẫn đã có sẵn là nhuộm, gia công nhuộm lãnh càng thêm tốt thêm bền, giặt không có lãnh nào mà ăn qua cả. Lúc kinh-tế khốn-bách này chưa tồn nên lộn lạo bên chẻ nà mua, không nên dùng thứ đồ báo nhảm, những thứ áo-rút lảng có ngời nhưng chừng mua về xài, giặt một lần là gãy mặt, vài lần là nổ, nòn, như vậy là hại tiền. Muốn tránh đều tổn kém, chớ tốn nên đến hiệu Nguyễn-đức-Nhuận mà mua lãnh tốt về dùng sẽ thấy sự lợi cho mình.

TRAN-VAN-HAI

dit HAI-KY

HORLOGER

62-64, Rue Amiral Dupré - SAIGON

RHAIBLAGES

SIMPLES ET COMPLIQUES

PIVOLAGES, PIÈCES DÉTACHÉES

Travail Soigné et Garanti LIVRAISONS RAPIDES

NHÌ-ĐỒNG TIÊU-THUYẾT

N. 2

CÁI XE HỒI CỦA CẬU RÔ-BE

KHÁC-THIỆN dịch thuật

1. - CÁI CHÁI NHÀ CHẤT ĐỒ SẮT CÚ-RICH.

(Tiếp theo)

Đang-rang bà nói phước cả con tôi thì nói quấy luôn.

Đã X-rô-do vuột về châu và khuynh về rằng:

thời, đã tới kỳ nghĩ về rồi, còn đứng bực đất châu

thời, đã tới kỳ nghĩ về rồi, còn đứng bực đất châu

thời, đã tới kỳ nghĩ về rồi, còn đứng bực đất châu

với bà của cậu. Ông chủ còn làm hầm chút ít, nhưng rồi cũng ốm con hơn hít và bỏ đi ra, thăm trách ông bà sao quí cung cháu, rộng dung thôi

xin, khiến nó mau hơn.

Đôi sự làm vui, cậu Rô-Bé bấy giờ chạy lại mơn trớn với

bà, gọi là biết ơn bà đã khéo

trông bả mà nói nhỏ rằng:

« Bà ơi, cháu sẽ lên Mi-sô-di-ê (Michaudière) bà ă »

Các em phải biết rằng các

nội của cậu tuy vẫn tốt, nhưng bà cậu đã hiểu rõ cậu muốn yêu cầu điều gì rồi. Bà liền mở túi bạc lấy ra một tờ giấy mướn phát-lãng cho cháu. Rô-Bé bấy giờ thôi thói vui cười nhẩy nhót, bôn hỏ vui mừng. Mai này sẽ bắt đầu nghĩ về, trong trí cậu đã sắp đặt biết bao điều hay chuyện lạ. Cậu chuyện học kém mà cậu hàng pháp-phồng lo sợ bà cậu quở trách, nay thế là đã yên rồi. Trong hộp tiền lại thêm được mười phát-lãng nữa, sáng mai đi lên Mi-sô-di-ê thì đủ mà mua... biết bao khoái lạc!

Cái trại Mi-sô-di-ê này ở trong xứ Be-ác, không xa thành thị mấy, cuối này không phải là một chỗ làm cảnh kỹ-xảo phong-quan, nhưng chỉ là con ngựa cày chiêm với cái liềm cắt cỏ đấy thôi, thế mà cậu Rô-Bé mới khi tới đây trong lòng chừn chợn tỉnh cảm vì tại đây mà cậu đã được làm

lúc đẹp lòng. Ở Mi-sô-di-ê, có một trại buôn đồ cũ, thường bữa, sau khi đi mua đồ khắp chợ thì tu hợp lại đó, chia hàng, tính toán, đơn khách, bán buôn.

Cậu Rô-Bé là một người khac của họ. Vừa biết cậu không có nhiều tiền đâu mà cậu lại rộng rãi, nhưng mấy món cậu mua không dùng giá là bao. Thường khi họ thấy cậu mình dung tuấn-tô, cử-chi ơn-tôn nên cũng vui lòng bán rẻ, được thế càng thêm phí chi.

Hôm ấy cậu Rô-Bé nhớ có mướn phát-lãng của bà cho, nên được vui lòng há d, phải sức chọn mướn này lựa món kia, mua nửa ký cang, thích gì mua gì. Tuy vậy cậu cũng đã biết cậu là con ông chủ kho-bạc, nên một-thường tình, chẳng hề lợi dụng cái tranh-hợp-lớp khổ đại tre con mà phỉnh-phở n míc.

Giấy lâu cậu mua được nhĩa bánh xe con nít, cứ mỗi cái mướn hai xu, một cái dây hãm (frein) hết hai phát-lãng rưỡi. Sau lại còn ba phát-lãng mà mua được vô số bu-lon (boulons) và ống đồng. Thế là ồm cả trở về, về mặt vui mừng, bước đi mạnh dạn. Cậu cất cả vào cái chái nhà.

Cái chái này là chỗ ngày trước ông Béch-Su cất những đồ làm vườn. Cậu kỳ ông lên lãnh chức chủ kho bạc thì lần hồi ông bán hết mấy món đồ ấy rồi cho con dùng làm chỗ cất đồ chơi. Từ ngày cái chái nhà về tay cậu Rô-Bé cậu cất đồ đồ quái lạ, như là vô số sắt đã cũ-rích, như là sắt thép và đồng, dây thừng, dây thép bánh xe bu-ét-si (brouette).

Mỗi khi Mi-sô-di-ê về, cậu lại đi thẳng vào cái chái và cậu không muốn cho người trong nhà hay việc riêng của mình. Chẳng may bà của cậu mà thấy,

thì thế nào ông cũng là rầy, chế là đồ ngu-ngốc.

Hôm ấy, lúc ở cái chái kín đi ra, bỗng nghe người gọi, cậu bên nhận rõ tiếng em là Hăng-ri (Henri) con người chẻ ruột.

Mỗi năm đến kỳ nghĩ về, cậu Hăng-ri con quan ba Béch-Su (Percut) tới Be-ác ở chơi nhà bác một tháng. Quan tháng sau, cậu Rô-Bé lại lên Be-ác (Paris) ở chơi nhà chú. Vì vậy nên hai anh em được gần nhau, quen thân nhau, triêu mến nhau.

Cậu Hăng-ri thua cậu Rô-Bé một tuổi. Vì hăng nh ă ở chôn phần-hoa văn vật cho nên tính tuấn rất hòa-nhà, ngôn ngữ rất lưu-loát.

Ở Be-ác cậu Rô-Bé tưởng rằng vài hôm nữa em mình mới tới, không để cậu Hăng-ri tới sớm, nên trước ngợc nhiên, sau vui về. Tay bắt một mớ, hồi ban vài tiếng, kể câu

Rô-Bé đất em ra sau vườn mà nói nhỏ rằng:

« Để anh cho em xem nhĩa đồ rút ngo, lại cái nhà này thì thấy... »

Đến lúc hai anh em đến cho đồng đồ sắt, nào là dây thừng, lễ gđ, bánh xe, nào là ống đồng, ống sắt, thì cậu Hăng-ri về mà điềm nhiên, chẳng lấy gì làm lạ. Cậu tại nói rằng:

« Thấy đồng đồ này của anh, em lại tưởng tượng rằng mình đang trong chợ Bay-xơ (Puce) »

« Chợ Bay-xơ là gì? (nghe lời nói ấy cậu Rô-Bé lấy làm bất bình lắm, song cũng gượng cười) chợ Bay-xơ là chợ gì? »

« À là chợ lớn ở gần thành (Saint-Ouen) Xanh-ô-ăng. Tại đó người ta bán đồ đồ, mình muốn mua gì, ra công tìm tui có; họ cũng có bán đồ sắt, đồ khi-dụng của xe-hơi và đồ khác xé đẹp xua. »

(Còn tiếp)

CÁI BIÊN-BẢN THỨ NHẤT

Buổi nhóm tại hội quán Dục-anh để tính toán sổ sách và tiền bạc của Hội-chợ phụ-nữ.

Bữa 20 Mai 1932, đúng 8 giờ tối, qui vị sau này có nhóm tại hội-quán Hội Dục-anh, 65 rue de Massiges Saigon, để xem xét giấy tờ, tính toán sổ sách và kiểm điểm tiền bạc của Hội-chợ phụ-nữ mở ra từ 4 đến 8 Mai 1932 tại sân Thề-thảo Saigon.

Qui ông Docteur Nguyễn-xuân-Bái, Trưởng-ban, ban Tổ-chức Hội-chợ; Trịnh-dinh-Thảo, phó Trưởng-ban, Diệp-vân-Kỳ, Từ-bàn; ông và bà Nguyễn-đức-Nhuân, Thủ-bổn; Nguyễn-dinh-Trị, Trưởng-ban, ban Thề-thảo; Hồ-vân-Kính, Trưởng-ban, ban Kiến-trúc; Lê-trung-Cư, Hội-trưởng Trung kỳ Ai-hữu; Hồ-vân-Anh, Hội-trưởng Bắc-kỳ Ai-hữu; Triệu-vân-Yên, Hội-trưởng C. S. A.; Cosmes Nguyễn-vân-Tái, Trưởng-ban Kiểm-soát; Bùi-vân-Côn trông nom về ban bán giấy vào cửa.

Khi Hội-đồng an toàn, liền cử ra một ban ủy-viên có hai ông Hồ-vân-Anh và Lê-trung-Cư để xem xét hết các cuốn sổ bán giấy vào cửa Hội-chợ, và

cử ông Diệp-vân-Kỳ đọc hết các khoản thu xuất của Thủ-bổn đã trình cho Hội-đồng được biết.

THAU	
1 Bán giấy vào cửa.	11.085\$30
2 Cho mượn gian-hàng và đất.	1.070 00
3 Ban Médailles Duc-anh.	455 38
4 Huê-lợi về gian-hàng từ-thiện, nhà đấu-xảo và phòng trà.	707 67
5 Tiền của các nhà từ-thiện cho.	610 00
6 Bán lại cho Hội Dục-anh 1200 Médailles còn lại.	136 00
Tổng cộng số THAU.	14.064\$35

XUẤT	
1 Tiền mượn sân Saigon-Sports.	135\$00
2 Cát gian-hàng.	1.056 69
3 Sở phí tổ-chức, bài trí các cuộc.	1.859 04
4 Quảng-cáo và cổ-động.	1.195 76
5 Tiền đèn điện.	1.180 00
6 Tiền nhà-in và các thứ giấy.	608 77
7 Tiền làm Médailles Duc-anh.	210 00
8 Thu công cho những người bán giấy vào cửa và kiểm-soát.	225 00

Tổng cộng số XUẤT 6.500 26
Số LỜI 7.564 09
14.064 35

Ông Diệp-vân-Kỳ đọc các khoản thu xuất của Hội, hết bên thau, tới bên xuất mỗi khoản khi đọc lên đều hồi ý kiến của Hội-đồng, và có một hai khoản phải xem lại trong mấy điều giải, khoản nào cũng thấy rành rẽ phân minh nên Hội-đồng đều ưng thuận hết cả và đồng ký tên vào tờ biên bản thau xuất của Hội-chợ.

Xét vì trong mấy bữa Hội-chợ, cái trách-nhiệm nặng nề khó nhọc hơn hết là việc bán giấy vào cửa và kiểm-soát sự vào ra trong Hội-chợ, thể mà hai ông Bùi-vân-Côn và Cosmes Nguyễn-vân-Tái đã hết lòng sốt sắng với bên phân minh, không để sơ thất một việc nhỏ mọn nào cả, nên Hội-đồng tỏ lời ngợi khen hai ông đã làm tròn bổn phận một cách xứng đáng và cảm ơn hai ông đã hết lòng giúp cho Hội-chợ.

Việc tính toán sổ sách tiền bạc cho Hội-chợ đã xong rồi thì Hội-đồng định gởi trọn số tiền thau vô cửa đêm chốt là 12\$35 để cứu giúp đồng bào bị nạn ở Trung-kỳ; sử phí đem đó để Hội-chợ chịu hết và Hội-đồng đều ưng thuận.
Đúng 10 giờ rưỡi Hội-đồng

đều ký tên vào biên-bản rồi giải-tán.

CÁI BIÊN-BẢN THỨ NHỊ

Biên bản buổi nhóm ngày 27 Mai 1932 của ban Ủy-viên kiểm soát giấy bán vô cửa Hội-chợ phụ-nữ

Tối thứ sáu 27 Mai 1932, ban Ủy-viên kiểm soát giấy bán vô cửa trong bữa 4 đến 8 Mai 1932 tại Hội-chợ phụ-nữ Saigon, theo lời ủy quyền của ban Trị-sự tổ-chức bữa 20 Mai 1932, đã tựu lại hội quán Hội Dục-anh, 65 đường Massiges, Saigon. Ban Ủy-viên kiểm-soát gồm có:

Qui ông: Triệu-vân-Yên, Hồ-vân-Anh, Nguyễn-đức-Nhuân, Lê-trung-Cư để xem xét kỹ lưỡng những giấy tờ vô cửa và những giấy bán còn lại.

I. - Giấy in ra (theo factuure nhà in Joseph Viet):
100 quyển mỗi quyển 100 tờ - cộng là 10.000 tờ giấy con nit 0\$20.
100 quyển mỗi quyển 200 tờ giấy người lớn - cộng là 20.000 tờ 0\$5.
100 quyển mỗi quyển 100 tờ giấy người lớn cộng là 10.000

từ 0\$50.
II. - Giấy bán động:
3.247 giấy con nit 0p.20.....
649p.40
20.890 giấy người lớn 0p.50.... 10.445p.00
11.091\$40

III. - Giấy còn lại:
6.753 giấy con nit 0p.20
9.110 giấy người lớn 0p.50
So với số tiền bán giấy biên vào trong biên bản của ban Trị-sự Trung-ương là 11.085\$30 thì sai hết:

11.091\$40
11.085, 30
9p.10

Trong số sai ấy chúng tôi xét ra thì hết 1p. lớn số bạc giấy và 5p.10 tiền sai chạy trong lúc thời tiền.

Đến 21 giờ rưỡi, khi xét xong hết các giấy tờ sổ sách rồi thì ban Ủy-viên liền giải tán.

Saigon, le 27 Mai 1932
Ký tên: TRIỆU-VÂN-YÊN, HỒ-VÂN-ANH, LÊ-TRUNG-CƯ, NGUYỄN-ĐỨC-NHUÂN.

Lời tòa soạn. - Thiết nghĩ bán giấy vào cửa được trên 11.000 đồng, mà chỉ sai chạy có mấy đồng bạc thì cũng là cần than lăm.

Số bạc trên đây hiện ở tại Việt-nam ngân-hàng chờ chẳng phải ở nơi tay ai theo như lời nhiều kẻ đã nói sai lăm.

Chung quanh Hội-chợ phụ-nữ

(Tiếp theo trường nhật)

đồng-bào? Tôi dám nói rằng không có gì hết, hay có chăng nữa thì cũng như buồng tên giữa trời, kết-quả chỉ mất một tên mà chẳng được lợi lợi gì cho ai cả!

Thật thế, trước hết các báo công-kích mấy cái mề-day của Hội Dục-anh lăm ra để lộng cho chị em lăm vật kỷ-niệm trong khi gặp gỡ ở Hội-chợ; cái sự thiệt về các mề-day ấy ra làm sao, tưởng ai cũng dự biết, thế mà các báo phản-đối lại thêm lời đặt chuyện cho có có mà công-kích, khiến cho ai cũng phải lăm lăm một sự lạ lùng!

Kể đó, các báo lại công-kích ông bà Nguyễn-đức-Nhuân sao lại kêu rú chị em lập ra Hội Dục-anh, lập Hội-chợ, và hết lòng hết sức lo lắng về việc tổ-chức Hội-chợ, không kể mệt mỏi, chẳng tiếc thì giờ! / Nói xa nói gần, nói tôi nói lui, xem hình như đã mỗi hơi hết ngó, bấy giờ báo Sài-Thanh mới trở ngôn bất nhủ của mình ra, báo Công-Luận mới góp việc xô xiêng của mình vào, báo Trung-Lập mới bươi móc đến việc cá-nhân của ông bà Nguyễn-đức-Nhuân nữa. Trúng-Lập chửi ông Nhuân đủ tiếng Tây, bà Nhuân trước kia cũng là một người từ-giã nội-tử thường như muôn vàn người vợ hiền mẹ lành khác!

Than ôi! Vì lo sự cho số tiền thau được ở Hội-chợ có thất phát đi chăng mà các báo công-kích, sự công-kích ấy còn ai không nhìn là chẳng đáng?

Nhưng không, Hội-chợ kết quả rất là mi-măn, sự thau xuất tiền bạc rất là phân-minh, nếu các báo còn thấy được chỗ nào là mờ-ám, lăm lăm, thì cứ việc nư vào đó mà công-kích, bằng không thì thôi, chờ chuyện gì lại mượn việc nghĩa để trả thù riêng, nhơn cơ-hội để tố tụng ganh ghét điều-nhơn của mình cho người ta ngó thấy?

Thật không khi nào tôi dám ngờ rằng ở nước ta không có hạng người đông-dân, góp lại thành ra một cái dư-luân có ý tứ, biết xét sự phải quấy cho người đương vai gánh vác công việc xã-hội, nhưng là một điều, không hiểu tại sao các báo là đại-biểu quốc-dân, lại không kể gì đến quốc-dân và dư-luân như thế.

Có nhiều chị em nói: « Công

LÝ-HÀNH-HOÀ

Hãy đọc tiểu-thuyết:

- 1- Vây mồi tình!
- 2- Xe hơi của cậu Rô-Bê đang nơi trường nhì và tư. Càng đọc càng thấy hay, mà khi đọc dứt rồi mới biết là hai bản tiểu thuyết có giá-trị.

Vô ruột thư nào lăm vào lòng chủ xe? Thì chỉ có hiệu Continental của người Đức chẻ ra thôi.

Lâu mòn, không nổ bầy, không trơn, không trượt, mòn tới bỏ cũng không sao, ấy là mấy cái tánh chất đặc-biệt của Continental. SAIGON - AUTO Etablissement TANG-QUANG-DI Đại-lý độc-quyền Đông-dương 18-28 Rue Amiral Roze, SAIGON

RECEPTE		DEPENSES	
1 TICKETS D'ENTRÉE	11.085 30	1 TERRAINS	135 00
2 LOCATION DE STANDS ET TERRAINS	1.070 00	2 CONSTRUCTIONS	1.056 69
3 VENTES DE MEDAILLES	455 38	3 FRAIS DIVERS: JEU, ATTRACTIONS, PRIMES, CONCOURS, DECORATIONS	1.859 04
4 PRODUITS NETS DE VENTES AUX STANDS DE CHARITE, D'EXPOSITION ET SALON DE THE	707 67	4 PUBLICITES	1.195 76
5 DONS GENEREUX	610 00	5 ECLAIRAGE	1.180 00
6 VENTE A DUC ANH NOI DE 1200 MEDAILLES ET D'UNE BICYCLETTE	136 00	6 IMPRESSIONS ET FURNITURES	608 77
		7 INSTRUCTIONS	210 00
		8 RECETTES ET CONTROLEURS	225 00
		TOTAL DES DEPENSES	6.400 26
		BALANCE BENEFICIAIRE	7.564 09
			14.064 35

Đây là bản-tính tổng-cả số thau số xuất của cuộc Hội-chợ, biên-bảng chữ đánh máy, do các ông ủy-viên trong Hội-đồng tổ-chức ký tên. Rồi Bản-báo chụp bóng và lăm bản kèm đăng lên đây cho vừng vàng chắc chắn. Một điều nên chú ý là trong những dấu ký tên đó, có dấu ký của ông Diệp-vân-Kỳ. Trọng-sự kiểm chủ-bút Công-luận-báo

Phụ nữ Tân văn thứ năm tới sẽ có những bài:

- 1- Chị em phải có tri-phần-đoan.
- 2- Nghệ diễn-thuyết và nữ-diễn-giả ở xứ ta.
- 3- Đàn-bà sao lại không được đi xe-dạp?
- 4- Cuộc phụ-nữ vận-động ở Triều-tiên.
- 5- Phương-danh các nhà từ-thiện đối với Hội-chợ phụ-nữ.

6- Cách ăn mặc của người Annam thuở xưa.

7- Thịch-khách liệt-truyện dịch của Sử-ký.

8- Bể trái của cuộc phụ-nữ vận-động.

9- Có phân giả dau.

10- Tương thuật vụ có giáo Tý tự-tử.

VÂY MỒI TÌNH!

Tác giả: VIÊN-HOÀNH

(Tiếp theo)

— Vây chớ sao? Trong nhà đầu đầu có hai vợ chồng ngày đêm gì cũng chuyện trò hủ hỉ với nhau, nay vì kẻ sanh nhai, chồng phải lăm lăm ra đi làm việc, mình không có đủ tiền cần được, chờ trong lòng mình sao sao cũng lấy lăm lăm tức lăm.

Các-Hươu g vười và hỏi vặn lại:

— Thiệt chồng đi làm, vợ cặm tức lăm lăm phải không chi? Cứ theo lời chị mới nói đó thì chắc nếu chị giàu có dư dả, khó khi nào chị bằng lòng để cho anh bà đi làm việc?

— Phải, nếu tôi có dư tiền, tôi giàu có, thì tôi không cho anh bà có đi làm việc cực khổ như thế đâu, mà tôi tưởng bất kỳ người đàn-bà nào cũng đều có cái tâm lý như tôi vậy cả.

— Cái tâm lý của chị đó, tôi không phục một chút nào hết. Nói mà chơi, nói để tố tụng thường chồng thì nghe ngó lăm, nhưng nếu nói ra mà rồi cũng lăm y như vậy thì sai lăm quá chừng. Trời sanh con người—nhất là đàn ông—thì phải đi làm việc để nuôi mình và nuôi vợ con, chớ nếu có tiền rồi ở nhà mà...

chơi thì thành ra là giả ào túi cơm còn gì? Vả lại nếu ngày nay mình có tiền, thì tức nhiên ngày trước phải có cha mẹ anh em gì đó lăm lăm cực khổ, góp nhóp để lại cho mình nếu nay mình ở không mà ăn, thì thế ra mình vô phép quá. Có sẵn tiền, ta nên đi làm cho có nhiều thêm, nhiều chừng nào càng quí chừng này, chớ nếu ở không mà ăn thì non cũng phải mòn, biến cũng phải cạn nữa.

Thôi, đừng có diễn-thuyết, đừng có nói giời. Một ngày kia có có chồng rồi có sẽ biết mà! Các-Hươu mỉm cười và nói:

— Chị nói lăm sao? Có chồng rồi sẽ phải lăm như chị vậy à?

— Có ai biết trước được. Dầu có không có lăm như tôi, nhưng khi có chồng tức nhiên có sẽ hiểu lòng của một người vợ đối với chồng là thế nào.

Nói, không lẽ có là em có nữ di cười tới, chờ trong lúc anh bà có đi ra nhà máy, tôi ở nhà một mình, thật tôi nhớ quá!

— Cái đó thì thôi! Thử đi lăm một ngày hai buổi, và sẽ lăm các nhà chứng đối bà trăm thước, ước sức ở đây này kêu lớn tiếng là đáng kìa nghe bên, thế mà chị nói nhớ trong, là nhớ trong cái gì?

Trời ơi! Theo tánh yếu ớt của chị đó, thì nếu anh bà anh đi đầu vắng đời ba ngày, một vai thàng, chị mới chịu lăm sao cho nổi!

— Có lẽ dựa sa thì tôi bắt phải đi tới theo, chờ ai tại đại gì ở nhà mà thương mà nhớ!

Hai cô hãy còn muốn tranh luận về việc ấy nữa, bỗng nghe có tiếng gậy tay rộp rộp ngoài sân đi vào, hai cô bên lăm lăm có sẽ hiểu lòng của một người vợ đối với chồng là thế nào.

lớn, Sở-Vân và Các-Hươu dờm ra một lượt rồi nói lớn: « Chà! Bữa nay về đúng giờ quá. »

Lớn hơn vợ đến bốn năm tuổi, song vóc vai vợ chồng Hữu-Tám bằng nhau, nên coi xứng đôi vừa lứa lăm.

Sau khi thuật cho vợ và e nghe công việc ngoài nhà máy nội buổi chiều nay, Hữu-Tám bèn hỏi vợ:

— Bây giờ có Vương-vân. Anh lại đây chẳng?

— Không.

— Có lẽ thấy còn mề-day việc gì nên mới đến trễ.

— Tuỳ có cho mình biết trước rằng chiều hoặc tối nay thấy đến thăm mình hay sao?

— Phải, thấy có cho tôi biết trước. Tôi chặc có việc gì thấy muốn nói cho chú năm và tôi nghe nên thấy một kỳ hên như thế. Em Các-Hươu, chiều nay có khách

col lo dọn một bữa cơm cho tôi-tế nghe em.

— Anh cứ để mặc em, đừng lo chi hết.

Lập tức có Sở-Vân huơ qua phòng ăn, chỉ cho đưa ở sắp dọn bàn ghế, còn Các-Hươu thì lo cắt bóng cầm vào lò bình, và ngó Hữu-Tám mà nói:

— Anh thiệt lăm lăm chuyện lăm quá! Anh muốn mời khách đến ăn cơm mà không cho chị em tôi biết trước, may bữa nay có đồ ăn bằng không thì mới thế nào?

Hữu-Tám cười, cái cười thật tình vui vẻ, và đáp:

— Muốn gặp nhau để nói chuyện, nên mời thầy đến ăn cơm đồng nói chuyện cho dễ, thế thì có đồ ăn nhiều hay ít cũng chẳng quan hệ gì. Vả lại anh muốn thử hai chị em coi bắt dọn cơm đãi khách thỉnh lăm như vậy, mà có dọn nổi

một bữa cơm đồng hoàng hay không cho biết đó mà!

— Cái đó là anh trát chị em tôi chờ thử cái gì? Lần này chẳng nói lăm lăm chỉ chờ lần sau anh con lăm như vậy nữa, tôi sẽ dọn năm bảy thứ thức ăn để đãi khách của anh cho anh biết chừng!

Dồn chơi một lần cho biết tại đầu bếp khéo hay vụng vậy thôi, chờ ai đại gì lại lăm lăm thử nhai cho bị em hội!

(Còn tiếp)

DEPOT LEGAL
L'usage 5000
Saigon le 4/6/1932